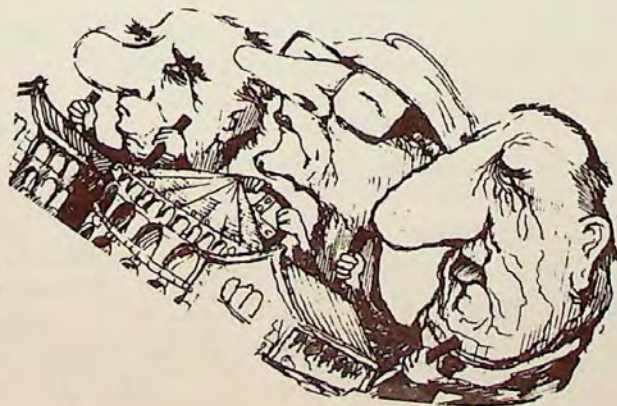

fram for partiet

Okt.
1974

Diskusjonsblad for Oslo

FORAN EN SKJERPET FASE

Kamerater,
jeg vil gi et riss av den politiske situasjonen den nærmeste tida og de oppgavene den stiller oss overfor.

STREIKEKAMPENE

Den politiske situasjonen i klassekampen er i løpet av sommeren og høsten blitt vesentlig skjerpet. På en rekke områder kommer klassefienden med framstøt mot arbeiderklassen og hele det arbeidende folk. Kampene i forbindelse med det elendige lønnsoppgjøret er blitt ytterligere skjerpet. Gruppe etter gruppe av arbeidere har nektet å godta skambudet fra arbeidskjøperne og gått til streik, fra rengjøringskvinnene som tidlig i sommer klarte å kjempe igjennom ca. 5 kr. i timen og full etterbetaling, til STK-arbeiderne som nå er i streik for å forsvare faget sitt og få en skikkelig lønnsforhøyelse. Hittil har rundt 12000 arbeidere vært ute i kamp, og da er det ikke regnet med alle de tusener som til nå (24/10) har begynt overtidsnekt og andre kampformer til støtte for de streikende.

KLASSEFIENDENS FRAMSTØT

Arbeidskjøpernes og DNA-regjeringens svar på dette har særlig vært ett: voldgift. Elektromontørene, styrmennene og bøndene er al-

le blitt dømt ved denne klassesdomstolen. Kjøttarbeiderne ble hele tida truet med den, men regjeringen tok ikke den politiske sjansen det ville være å bruke den etter at kjøttarbeiderne sa sin mening om voldgift.

Det neste framstøtet fra NAF kom på etterbetalingen. Rengjøringskvinnene og Herøya-arbeiderne fikk full etterbetaling. Men etter at NAF så hvilket omfang streikebevegelsen fikk, forsøker de nå å rette et slag mot den frie forhandlings- og streikeretten ved å nekte arbeiderne deres helt rettmessige etterbetaling fra den dag avtalen sies opp. Men de streikende har ikke latt seg stoppe av dette. Heismontørene viser veien ved å si at de vil fortsette streiken selv med en voldsdom mot seg, og de har også erklært at de vil stå på det prinsipielt viktige kravet om etterbetalingen.

Samtidig går stadig nye grupper ut i kamp. Telefonmontørene på Standard Telefon og Kabel har allerede vært ute i 3 uker. Losbåtførerene det samme.

NAF FORSØKER UTPRESNINGSMETODER

Det siste og groveste utkjøret fra NAF og arbeidskjøperne er bløffen med lock-out av 90.000 arbeidere. Utspillet kommer i den hensikt å knekke den voksende kampviljen i arbeiderklassen. NAF-general Selvig innrømte i radioen at dette egentlig dreier seg om prinsipper. Men slike gangstermetoder fra

arbeidskjøpernes side er ikke uttrykk for styrke. Det er uttrykk for deres misnøye med Bratteli-regjeringen, LO-ledelsen og ledelsen i Kraft- og Elektrikerforbundet. NAF er bekymret over at disse folka ikke slik som i femti- og sekstiåra har klart å lure de streikende arbeiderne tilbake. Samtidig er det uttrykk for redsel for de streikendes kampmoral og høye politiske nivå, og den breie støtten streikene har fått i klassen. Ikke minst har den spontane og kontante reaksjonen på lock-out- en styrket denne tendensen.

Kort sagt: denne grove provokasjonen er uttrykk for svakhet i fiendens leir. Men samtidig må vi ta denne truselen dødsens alvorlig. Dette har nå utviklet seg til en hard politisk konfrontasjon med klassefienden, arbeidskjøperne, NAF, DNA-regjeringa og LO-toppen.

FORUTSETNINGEN FOR Å VINNE

Skal arbeiderne vinne en slik kamp, trengs det en ledelse som ved siden av å stå konsekvent på arbeidernes side, mot klassefienden og dens statsapparat, også har kunnskap om og evne til å bruke arbeiderklassens 150 år lange erfaring i klassekamp, den marxist-leninistiske teorien. Denne erfaringen er det bare AKP(m-l) som systematisk benytter som veiviser. Vi er derfor de eneste som kan fungere som generalstab for de streikende. Ingen andre partier og grupper - hva de enn kaller seg - kan fylle denne oppgaven. Ingen andre kan eller vil lede an i kampen mot

lock-outen. SV oppfordrer LO og forbundsledelsen til å ta de nødvendige tiltak. Dette er det samme - i praksis - som å oppfordre til voldgift. Et par kjente faglige SV-tillitsmenn "setter sin lit til riksmeglingsmannen" - offentlig og på trykk. Og når "Friheten" skriver på første side: "Regjeringen må motstå presset" er det bare et hårstrå fra å si "støtt 'arbeiderregjeringa," så den kan motstå presset". Slike hovedoppslag kan bare avspore kampen og gi nederlag til resultat - om de ble fulgt.

Vår oppgave her må være å gå i spissen for å mobilisere massene til aksjoner og demonstrasjoner mot provokasjonen. Og den politiske massebevegelsen som lock-outen har gitt støtet til må utvikles videre - selv om klassefienden under megling skulle se seg nødt til å gi heismontørene og STK-arbeiderne tilbud som de vil kunne akseptere.

STATSBUDSJETT FOR MONOPOLENE

Men det er ikke bare gjennom tariffoppgjøret klassefienden har kjørt sine framstøt. Med årets statsbudsjett har DNA-regjeringen ytterligere økt monopolenes muligheter for uhemmet spekulasjon etter oljeprofitt, samtidig som DNA ved noen lusne skatteløstelser skal forsøke å dekke over den betydelige høyningen av indirekte beskatning gjennom økte avgifter. Samtidig fortsetter nedbyggingen av skole og helse/sosial-sektoren ved at større byrder lastes over på kommuner som alt er på konkursens rand, mange av dem, Også her er vi det eneste partiet som mobiliserer til mas-

sekamp mot dette budsjettet. Foreløpig sukker og stønner SV, men når debatten begynner vil stønnene bli til pip og seinere ende som såkalte "realistiske forlik", for å redde arbeiderregjeringen!

FORFØLGELSEN AV TRÆDAL OG STEINSJØSOLDATENE.

Forsvarsledelsen vil ha Trødal og Steinsjøsoldatene dømt, og innleder derfor i november en ny omgang rettsaker. Kamp må føres for å hindre rettsakene og markere at forsvarsledelsens forfølgelse av progressive i militæret er forbryterisk og udemokratisk og vil bli møtt med motstand.

KYNISK SJARMOFFENSIV FRA SOCIALIMPERIALISTENE

Ved siden av disse framstøtene har også sosialimperialistene sine klør ute. I november kommer et russisk flåtebesøk til Oslo. Påskuddet er å feire den sovjetiske frigjøringen av Øst-Finnmark i 1944. Hjelp til feiringen får de fra sosialdemokratiet, spesielt Oslo Samorg (nettopp tilbake fra Moskva-tur) og SV, som har satt i gang en underskriftaksjon for en hilsningsadresse til det russiske folk som garantist for fred.

Hva er dette? Det er et nøye planlagt politisk sjarmframstøt fra tsarene i Kreml, som forsøker å bygge seg opp samme myte som USA har kjørt mot klassen etter krigen: "dere har så mye å takke oss for, og

vi er deres venner som dere kan stole på." Kaldt, frekt og kynisk bruker de fascisteene som i dag undertrykker folket i Sovjet nettopp folket som skal kjeskul for sine imperialistiske planer. Det er en grenseløs provokasjon mot både det russiske og det norske folket. Frigjøringen av Øst-Finnmark ble foretatt av det fredselkende sovjetiske folket under proletariatets diktatur og Stalins ledelse, den gang da det sosialistiske Sovjet var en konsekvent forsvarer av nasjonenes sjølråderett. Det vil si: nettopp det Sovjet som dagens krigshissere i Kreml spytter på. De benytter i toppmålt frekkhet det sosialistiske Sovjets hjelp til verdens folk for å fremme sine egne imperialistiske planer om verdenshegemoni.

Vi kommunister er de eneste som i dag både kan og vil avsløre at deres egentlige hensikter er å avlede oppmerksomheten fra Sovjets opptreden på fiskebankene i nord, Sovjets krav om deling av Svalbard, Sovjets krav om norsk olje og Sovjets motstand mot norsk fiskerigrenseutvidelse, - og den kollosale utbyggingen av Sovjets militære styrker på Kola-halvøya. Kort sagt, det Sovjet som i 1944 sto fram som et bolverk for nasjonenes sjølråderett er i dag forandret til en aggressiv imperialistisk makt som nettopp truer sjølråderetten vår. Høyre og Libertas erklærer seg med store ord mot Sovjet, men når Ottar Brox (i et lyst øyeblikk) sier seg villig til å forsvare norske grenser med våpen mot den russiske flåten, hyler borgerne i Aftenposten, Morgenbladet og Arbeiderbladet opp om "uansvarlighet". De

kaller nærmest Brox for krigshisseri.

Når det gjelder å utvide fiskerigrensen kaster de seg på knærne, snakker om internasjonal folkerett og annet pølsevev, og tigger Sovjet om lov - til noe så selvsagt som å forsvare norske fiskeres livsgrunnlag. Sannheten er at den eneste form for motstand mot Sovjet disse høyrefolka er interessert i er når de kan kritisere det de tror er utslag av sosialisme. Ellers ligger de like langflate som revisjonistene når det gjelder å hestehandle med bandittene.

Når dette flåtebesøket kommer må vi derfor stå fram og si at vi ikke vil se disse krigshisserne på norsk jord, spesielt ikke når de forsøker å tilsmusse de stolte tradisjonene til det sovjetiske folket under krigen

INDOKINA

Også i år skal anerkjennelse av PRR og GRUNC opp i Stortinget. Solkom arrangerer i den forbindelse en kampanje for å presse Storting og regjering på dette punktet. Spesielt vil en forsøke å få støtte fra fagforeninger og klubber. Som en avslutning på kampanjen vil en arrangere Indokina-uke.

RODELØKKAS KAMP MOT NEDRIVINGS- GENERALENE

I Oslo forsøker nedrivingsgeneralene i SV (v/herrene Wiik og Jørgensen), i DNA og i OBOS å rive Rodeløkka, for å gjøre nye tomter

klar for stat, bank og forsikrings-selskaper, og for å sikre sin egen profitt ved å få nye byggeklare tomter. Dette er en kraftig utfordring for Oslo-partiet til å gå i spissen og mobilisere massene i de gamle bydeler til kamp mot denne truselen mot arbeidsfolks boforhold.

VÅRE OPPGAVER

Kamerater, alle disse sakene står på dagsorden i november. Denne situasjonen vil kreve det ytterste av partiet og den enkelte kader. For arbeiderklassen og partiet vil det være et stort framskritt hvis vi kan løse disse oppgavene som klassekampen nå stiller oss.

De partiløse massene stiller store krav til det kommunistiske partiet. De vet at støtter de kommunistene, så støtter de kampen for den sosialistiske revolusjonen. De vet at å støtte oss er noe helt annet enn å støtte en reformistisk organisasjon som SV. Derfor vil de se hva vi duger til før de gir oss sin tilslutning.

De vet også at de demonstrasjonene partiet satser på og mobiliserer til kommer det mye folk til, og at dersom vi ikke mobiliserer blir det tynt i rekkene. Ta for eks. punktdemonstrasjonen som Aksjon Kyst-Norge arrangerte utafor Stortinget i høst. AKP støttet demonstrasjonen, men gjorde ikke noe spesielt med den. Det kom 40 (!) mann for å markere Oslos motstand mot regjeringens linje i fiske-rigrensespørsmålet.

VÅR STILLING

AKP vinner stadig større tillit i arbeiderklassen. Streikende arbeidere ser at vår erfaring er til hjelp, de ser at vi støtter dem aktivt og at vi jobber opp massestøtten for streikene. De arbeiderne som selv ikke er i streik for øyeblikket legger også nøye merke til at vår innsats i støt-tearbeidet er betydelig.

Tendensen er nå at partiets autoritet i klassen vokser raskt. Partiets styrke er ei korrekt generallinje i politikken, et bra partiapparat, offervillige og skolerte kadrer og ei kommunistisk presse som går i spissen for å propagandere den revolusjonære politikken. Situasjonen er dermed gunstig for å vinne store framganger i klassekampen og å styrke arbeiderklassens mest framskutte organisasjon, det kommunistiske partiet. Det er opp til oss å vise oss klassens tillit verdig.

HOVEDOPPGAVEN

Hovedoppgaven den nærmeste tida er streik- og lock-outkampene. De er brennpunktet for klassekampen nettopp nå. Samtidig er det nødvendig at også de andre oppgavene løses, og særlig viktig blir spredningen av den kommunistiske propagandaen gjennom Klassekampen og på løpesedler mm. Avisen er det viktigste talerøret for den rette politikken, og arbeidet med å spre den må derfor intensiveres.

Kamerater,

FULL MOBILISERING MOT ARBEIDSKJØP-

ERNE OG

ERNE, NAF OG DNA, FULL STØTTE TIL DE STREIKENDE OG STREIKERETTEN.

FULL MOBILISERING MOT DEN RUSSISKE KRIGSMAKTEN

KAMP MOT FORSVARSLEDELSEN, STØTT TRÆDAL OG STEINSJØSOLDATENE

Form. i Oslo

LA OSS VISE AT PARTIET DUGER I KAMP!

Første halvpart av november kommer disse aksjonene; møtene, osv:

- 7 nov: Møte for å markere årsdagen for Oktoberrevolusjonen.
- 8 nov: TREDAL/STEINSJØDEMONSTRASJON. (direktiv)
- 12 nov: STREIKEDEMONSTRASJON MOT VOLDGIFT OG LOCK-OUT; solidaritetsmøte med de streikende. (Direktiv)
- 13 nov: Demonstrasjon mot statsbudsjettet. (formiddag)
- 14 nov: DEMONSTRASJON MOT SOSIAL-IMPERIALISTISK FLATEBESØK. (direktiv)
- 23 nov: Generalforsamling i DNS.

De understrekede aksjonene betyr at der skal alle medlemmer stille.

Denne 'toppen' skyldes utviklinga av klassekampen og er oppgaver som tvinger seg fram. Vi kan ikke stille oss spørsmålet om vi skal gjøre noe med dem, men finne ut hvordan vi best mulig skal løse dem.

Hovedoppgaven er nå arbeidskampene og de oppgaver de stiller. Hva så med KK-kampanjen?

Vi er i den gunstige situasjon at vi har ei avis som på glimrende vis fører fram den kommunistiske politikken. Streikene som nå pågår er også en seier for vår linje i arbeiderklassens kamp. Dette betyr at en av de aller viktigste metodene for vårt streikestøttearbeid er å intensivere

KK-kampanjen, slik at flere leser avisa og "lytter til dens røst". De to oppgavene tjener hverandre.

I en skjerpet situasjon som denne er det å kunne kombinere oppgavene mye av en nøkkel, å ikke tenke hver sak for seg, men la to oppgaver bli til en. For eksempel: 1) løpeseddel-spredning tas samtidig med KK-salg (enten det er dørsalg eller på stand). 2) I stedet for å gå to turer og mobilisere sympere, ^{til demonstrasjon} mobilisere til begge (alle tre) i en og samme samtale. 3) selge KK og spre løpesedler på de møter man ferdes i (fagforeninger, fronter, masseorganisasjoner ellers).

Demonstrasjonskjøret 7-14 nov. er nokså hardt, ingen tvil om det. Men umulig, langt ifra! Det det kommer an på er viljen til å gjennomføre det, og den viljen springer ut fra den politiske forståelsen for viktigheten. For øvrig dreier det seg om å rydde vekk alle ytre hindringer (flytte møter, endre avtaler, ta med unger eller skaffe barnevakt, osv.)

Noen spør: knekker vi nakken på dette kjøret? Det tror jeg ikke. Om vi bruker hodet og løser oppgavene fornuftig tror jeg resultatet er at vi kommer styrket ut av det, med økt entusiasme og glød. Trøttheten i beina gir seg fort, men styrken ved å føre klassens kamp et viktig stykke videre varer lenger.

Finn

Hold Oktoberrevolusjonens fane høyt

AKP arrangerer åpent møte for å markere feiringen av Oktober-revolusjonen i 1917.

I mange år har NKP hatt monopol på å hylle Oktoberrevolusjonen. De har kunnet stå fram i folks bevissthet som det partiet som står på oktoberrevolusjonens grunn. Ingen ting kunne vel være mer feilaktig enn det.

Det er mange år siden NKP sveik Lenins og Stalins lære, det er lenge siden de forlot oktoberrevolusjonens vei, det er lenge siden de gikk over til Krutsjovs "fredelige vei til sosialismen" og sluttet seg til hans antikommunistiske felttog mot det sosialistiske Sovjet under Stalins ledelse. Disse folka hyller nå krigshisseren og imperialisten Bresjnev som en stor sosialist.

Kamerater, kan vi la disse folka få lov til å tilsmusse denne dagen mer? Kan vi la folk som forråder alt oktoberrevolusjonen sto

for ha monopol på feiringen av en dag som mer enn noen annen begivenhet har hatt betydning for arbeiderklassen i Norge og i resten av verden? Nei!

AKP er i dag det eneste partiet i Norge som står på oktoberrevolusjonens grunn, det eneste partiet som holder Lenins og Stalins lære i hevd, som bærer videre lærdommen om den væpna revolusjonen og om proletariatets diktatur. Derfor er det vår plikt å holde et slikt møte, et møte som virkelig kan holde oktoberrevolusjonens fane høyt. Vi oppfordrer medlemmene til å slutte opp om møtet den 7 november, og til å ta med andre kamerater, spesielt gamle NKPer og folk som er sympatisk til oktoberrevolusjonen, men som er forvirret og tror dagens russiske ledere representerer Lenins og Stalins lære.
